

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **6977** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на **СТОЛИЧНА ОБЩИНА** срещу **РЕШЕНИЕ**
от 29.05. 2012г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО**
ОТДЕЛЕНИЕ, 112-ти състав по нахд № 19542/2011 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния
закон. Поддържа, че регулирането на обществените отношения свързани с превоза на
пътници на територията на СО е регламентирано в НППУПМГТСО, а не в ЗАвП.

Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено
обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде потвърдено
наказателно постановление № 185076/2010 от 16.11.2010г., издадено от Зам.Кмета
на Столична община.

Ответникът по касационната жалба -И. М. С. не взема становище по същата.
Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** дава заключение за
неоснователност на жалбата и потвърждаване на решението на СРС, като правилно.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото
доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218
АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно решение от 29.05.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав по нахд № 19542/2011 г. е ОТМЕНЕНО наказателно постановление № 185076/2010 от 16.11.2010 г., издадено от Зам.Кмета на Столична община, с което на И. М. С. за извършено от него нарушение по чл.35 ал.2 във вр.чл.12 т.1 от НППУПМГТСО е наложено административно наказание- глоба в размер на 70 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. И. Г., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи и без правно основание, защото касаторът не разполага с контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници с масовия градски транспорт.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 112-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 05.11.2010г. около 8.30 часа в тролейбус №9, движещ се от спирка „Г. Д.” в посока центъра И. М. С. пътува без билет, като актосъставителят го уведомил, че трябва да заплати билет за транспорт на нередовен пътник в размер на 10 лева, но той отказъл. Съставен е бил АУАН № 0185076/05.11.2010г., който ответникът отказъл да подпише.

Настоящият касационен състав, приема, че обжалваното НП № 18506/2010 от 16.11.2010г. е издадено от материално компетентен административно наказващ орган по см. на чл.47 ал.1 б. «а» във вр.ал.2 ЗАНН. В АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало ответника И. М. С. да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Извършването на нарушение по чл.35 ал.2 във вр. чл.12 т.1 от НППУПМГТСО се установява от показанията на актосъставителя П. И. Г., които следва да се кредитират като логични, последователни и безпристрастни, както и от приложените писмени доказателства. Административното наказание- глоба е наложено в законоустановения размер от 70 лева на основание чл.36 ал.6 т.1 от Наредбата, поради което и не може да

се редуцира на основание чл.27 ал.5 ЗАНН.

Подзаконовите нормативни актове на общинските съвети подлежат на оспорване пред Административния съд по реда на чл.185-чл.196 АПК. По отношение на разпоредбите на глава VII «Контрол и санкции» от действащата НППУПМГТСО няма данни същите да са отменени с влязло в законна сила съдебно решение по чл.193 АПК, което има действие по отношение на всички, за да се приеме, че чл.36 ал.1 във вр. чл.35 ал.2 от Наредбата не следва да се прилагат от деня на влизане в сила на съдебното решение. Ето защо, касационната инстанция не споделя извода на СРС, НО, 112 състав, че наказателното постановление е издадено без правно основание и в нарушение на разпоредби, които не създават валидно задължение за спазването им.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 29.05.2012г. на СРС, НО, 112 състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено, като спорът по делото се реши по същество и се потвърди НП № 185076/2010 от 16.11.2010г. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл.218 ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал.2 АПК и чл.222 ал.1 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 29.05.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 112-ти състав по нахд № 19542/2011г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 18576/2010 от 16.11.2010г. на Зам.Кмета на Столична община, с което за нарушение по чл.35 ал.2 във вр.чл.12 т.1 НППУПМГТСО на И. М. С. е наложено административно наказание- глоба в размер на 70 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

